

1 În înțelesul impozitului pe venit, sunt venituri impozabile:

- A. valoarea financiară a normei de hrană acordată personalului militar și civil, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special și personalului civil din sistemul administrației penitenciare în conformitate cu legislația în vigoare, atunci când persoanele menționate nu beneficiază de aceste drepturi în natură;
- B. serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, conform Legii nr. 95/2006, suportate de angajator pentru angajații proprii, indiferent de valoarea acestora;
- C. sumele reprezentând actualizarea cu indicele de inflație a diferențelor de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătorești definitive și executorii.

Răspuns: C**2 Baza de impozitare a taxei pe valoare adăugată:**

- A. cuprinde și cheltuielile accesorii precum costul asigurării în cazul contractelor de leasing, atunci când locatorul asigură el însuși bunul care face obiectul contractului de leasing și refacturează locatarului costul exact al asigurării;
- B. cuprinde despăgubirea primită pentru trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condițiile prevăzute de legislația referitoare la proprietatea publică și regimul juridic al acesteia;
- C. nu cuprinde și accizele datorate sau achitate în România de persoana care efectuează achiziția intracomunitară a unui produs supus accizelor.

Răspuns: B**3 Răspunderea solidară alături de debitorul declarat insolubil potrivit codului de procedură fiscală se stabilește de către organul fiscal competent astfel:**

- A. prin decizie emisă pe numele tuturor persoanelor față de care s-a atras răspunderea solidară;
- B. fie prin decizie emisă pe numele fiecărei persoane responsabilă solidar, fie prin decizie emisă pe numele tuturor persoanelor față de care s-a atras răspunderea solidară;
- C. prin decizie emisă pentru fiecare persoană responsabilă solidar, dar cu menționarea și a celorlalte persoane care răspund pentru aceeași creanță.

Răspuns: C**4 În vederea compensării între impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat reprezentând creanțe ale statului sau unităților administrativ teritoriale ori subdiviziuni ale acestora cu creanțe ale unui debitor reprezentând sume de rambursat, restituit sau de plată de la buget trebuie îndeplinite următoarele condiții:**

- A. ambele părți să dețină reciproc calitatea de creditor și aceea de debitor, creanțele să fie administrate de aceeași autoritate publică, inclusiv unitățile subordonate acesteia, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile;
- B. ambele părți să dețină reciproc calitatea de creditor și aceea de debitor, neavând relevanță care este organul care administrează creanțele care sunt deopotrivă certe, lichide și exigibile;
- C. ambele părți să dețină reciproc calitatea de creditor și aceea de debitor, creanțele să fie administrate de aceeași autoritate publică, inclusiv unitățile subordonate acesteia, fiind deopotrivă certe, lichide, exigibile și numai dacă există cererea expresă a contribuabilului/plătitorului.

Răspuns: A**5 Contestația formulată împotriva unui act administrativ fiscal:**

- A. nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal, acesta putându-se adresa direct instanței de judecată;
- B. poate fi soluționată de organul administrativ competent fără a se intra în cercetarea fondului raportului juridic fiscal, împrejurare ce nu împiedică instanța judecătorească investită cu acțiunea împotriva deciziei prin care s-a respins contestația să se pronunțe și asupra fondului raportului juridic fiscal;
- C. constituie o soluție legislativă ce nu ridică probleme de constituționalitate întrucât nicio dispoziție constituțională nu interzice ca prin lege să se instituie o procedură jurisdicțională prin care se lasă posibilitatea organelor care au emis actele administrative atacate sau organelor superioare acestora de a reveni asupra măsurilor luate, dreptul de acces la justiție nefiind afectat atât timp cât decizia organului administrativ poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești.

Răspuns: B

6 Activitatea de determinare a materiei impozabile, de calculare a bazei de impozitare și a creanțelor fiscale se finalizează după cum urmează:

- A. prin emiterea în toate cazurile a unei decizii de impunere de către organul fiscal;
- B. prin emiterea declarației de impunere de către organul fiscal în cazurile în care creanțele fiscale nu sunt stabilite prin decizie de impunere;
- C. prin emiterea unei decizii de impunere de către organul fiscal în cazurile în care nu sunt depuse declarații de impunere precum și în cazurile în care organul fiscal nu renunță la stabilirea creanței fiscale.

Răspuns: C

7 În interpretarea unei norme de drept fiscal, după utilizarea regulilor de interpretare prevăzute de lege, atunci când voința legiuitorului nu rezultă clar din textul aplicabil, se procedează la:

- A. rezolvarea cauzei pe bază de analogie, respectiv prin apelarea la o normă asemănătoare sau la principiile generale ale dreptului;
- B. rezolvarea cauzei prin interpretarea în favoarea contribuabilului;
- C. rezolvarea cauzei prin interpretarea în sensul în care nu se aduc prejudicii bugetului de stat.

Răspuns: B

8 Prevederile Codului de procedură fiscală se aplică, în măsura în care prin lege specială nu se stabilește altfel:

- A. pentru administrarea creanțelor rezultate din contractele de vânzare – cumpărare privind bunuri proprietate privată a unor unități administrativ teritoriale;
- B. pentru administrarea redevențelor rezultate din utilizarea unui bun protejat de drepturile de autor;
- C. pentru administrarea creanțelor fiscale datorate bugetului general consolidat, indiferent de autoritatea care le administrează.

Răspuns: C

9 În cazul unui debitor care datorează mai multe tipuri de obligații fiscale și care beneficiază de ajutor de stat sub formă de subvenții de la bugetul de stat pentru completarea veniturilor proprii, iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate obligațiile, obligațiile fiscale care se sting sunt:

- A. cele aferente perioadei fiscale la care se referă subvenția, indiferent dacă plata este efectuată din subvenție sau din veniturile proprii;
- B. cele care sunt indicate de către debitor, potrivit legii;
- C. obligațiile fiscale accesorii.

Răspuns: A

10 Dacă pe parcursul acțiunii de control exercitat de către Curtea de Conturi se constată că entitatea auditată a săvârșit abateri financiar contabile a căror remediere ulterioară nu mai este posibilă, auditorii publici externi vor proceda după cum urmează în vederea remedierii deficiențelor care pot avea caracter de continuitate:

- A. vor formula o Notă care conține propunerea de extindere a perioadei supusă verificării în scopul obținerii avizului șefului departamentului coordonator al acțiunii;
- B. vor extinde perioada supusă verificării fără a mai fi necesară obținerea avizului șefului departamentului coordonator al acțiunii;
- C. vor formula o Notă prin care aduc la cunoștința directorului direcției din cadrul Departamentului ori Directorului Camerei de Conturi cele constatate.

Răspuns: B

11 Taxa pentru clădirile proprietate privată a statului concesionate, închiriate, date în administrare sau în folosința oricăror entități, altele decât cele de drept public, se datorează de:

- A. titularul dreptului de proprietate al clădirii;
- B. de către concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință, în condiții similare impozitului pe clădiri, cu excepția cazului în care aceștia sunt instituții publice cu finanțare de la bugetul de stat, iar clădirile sunt utilizate pentru activitatea proprie;
- C. în acest caz taxa pe clădire nu este datorată, în nicio situație.

Răspuns: B

12 Nu se datorează impozit/taxă pe teren pentru:

- A. terenurile unităților sanitare publice, indiferent de natura activităților pentru care sunt folosite;
- B. terenurile utilizate de organizațiile nonprofit;
- C. terenurile extravilane, pe o perioadă de 5 ani ulterioară celui în care proprietarul efectuează întabularea în cartea funciară pe cheltuiala proprie, dacă prin hotărâre a Consiliului local s-a hotărât acordarea scutirii într-o asemenea situație.

Răspuns: C**13 Impozitul pe venit se aplică următoarelor categorii de venituri:**

- A. venituri realizate din activități independente, în mod individual și/sau într-o formă de asociere, de către persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat;
- B. venituri obținute din afara României de persoane fizice străine, rezidente în România, începând cu data de la care acestea devin rezidente în România;
- C. venituri realizate din salarii și asimilate salariilor, de persoanele fizice, ca urmare a desfășurării activității de creare de programe pentru calculator.

Răspuns: B**14 Impozitul pe profit se datorează de către:**

- A. Regiile autonome;
- B. Trezoreria Statului;
- C. Fondul de compensare a investitorilor, înființat potrivit legii.

Răspuns: A**15 Codul fiscal include următoarele activități în sfera celor care nu sunt scutite de la plata taxei pe valoare adăugată:**

- A. transportul bolnavilor și al persoanelor accidentate, în vehicule special amenajate în acest scop de către Stațiile de salvare sau de alte unități sau vehicule autorizate de Ministerul sănătății pentru desfășurarea acestei activități;
- B. administrarea și depozitarea titlurilor de valoare;
- C. tranzacții, inclusiv negocierea, dar exceptând administrarea sau păstrarea în siguranță, cu acțiuni, părți sociale în societăți comerciale sau asociații, obligațiuni garantate și alte instrumente financiare, cu excepția documentelor care stabilesc drepturi asupra bunurilor.

Răspuns: B**16 În cazul instituirii de măsuri asiguratorii sub forma popririi asiguratorii și sechestrului asigurator asupra bunurilor mobile și/sau imobile proprietate a debitorului, precum și asupra veniturilor acestuia, înainte de emiterea titlului de creanță, măsura încetează:**

- A. la data emiterii titlului de creanță;
- B. la data expirării unui termen de 6 luni, neprelungit, de la data instituirii măsurilor, fără ca în acest termen să fie emis titlul de creanță;
- C. la data sesizării organelor de urmărire penală, potrivit legii.

Răspuns: B**17 În cazul întreprinderilor asociate, plățile de dobânzi și redevențe ce provin din România sunt exceptate de la orice impozite aplicate asupra acelor plăți în România, fie prin reținere la sursă, fie prin declarare, în următoarele condiții:**

- A. beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor să fie o societate din alt stat membru sau un sediu permanent, situat în alt stat membru, al unei societăți dintr-un stat membru;
- B. indiferent de situație, fără impunerea unor condiții;
- C. dacă dobânzile sau redevențele sunt plătite de către ori către un sediu permanent al unei societăți dintr-un stat membru situat într-un stat terț și activitatea societății este, în întregime sau parțial, desfășurată prin acel sediu permanent.

Răspuns: A

18 La calcularea impozitului pe venitul unei microîntreprinderi, în baza impozabilă:

- A. nu se includ veniturile microîntreprinderii obținute dintr-un stat străin, cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, dacă acestea nu au fost impozitate în acel stat;
- B. nu se includ rezervele constituite din profitul net în perioada de funcționare în care societatea a fost plătitoare de impozit pe profit, în cazul microîntreprinderii care își încetează existența în urma unei operațiuni de reorganizare sau lichidare, potrivit legii.;
- C. se includ veniturile realizate din despăgubiri, de la societăți de asigurare, pentru pagubele produse activelor corporale proprii.

Răspuns: B**19 În ceea ce privește impozitul pe profit, la calculul rezultatului fiscal sunt considerate venituri neimpozabile veniturile obținute de organizațiile nonprofit:**

- A. din donații, precum și banii sau bunurile primite prin sponsorizare/mecenat, chiar dacă acestea au o valoare ce depășește într-un an fiscal echivalentul în lei a 15.000 euro;
- B. din cedarea activelor corporale, aflate în proprietatea organizațiilor nonprofit, care au fost folosite într-o activitate economică;
- C. din participarea la competiții și demonstrații sportive și din transferul sportivilor.

Răspuns: A**20 Plătitorii de accize armonizate, percepute direct sau indirect asupra consumului de alcool și băuturi alcoolice au următoarele obligații:**

- A. de a se înregistra la autoritatea competentă;
- B. de a depune la autoritatea competentă o declarație de accize o singură dată la începerea activității economice;
- C. de a depune lunar, la autoritatea competentă, decontul privind accizele conform dispozițiilor legale privind obligațiile de plată la bugetul de stat, până la data de 30 a lunii.

Răspuns: A

21 Constituie un caz de suspendare facultativă a judecății:

- A. în cazul litispendenței, suspendarea dispusă de instanța de fond în situația în care un proces se află în fața instanței de fond iar celălalt în fața unei instanțe de recurs;
- B. suspendarea dispusă de instanța ce formulează o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene potrivit prevederilor tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană;
- C. suspendarea dispusă după ce Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată cu o cerere în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, de către o altă instanță decât cea care a formulat sesizarea, instanță ce are pe rol o cauză similară.

Răspuns: C**22 În legătură cu autoritatea de lucru judecat:**

- A. în cazul în care, în primă instanță, acțiunea a fost admisă, în parte, iar reclamantul declară apel, instanța de control judiciar poate invoca pentru prima dată, ca motiv de ordine publică, excepția autorității de lucru judecat a unei hotărâri anterioare, prin care o cerere de chemare în judecată, identică sub aspectul părților, obiectului și cauzei, a fost respinsă, ca neîntemeiată;
- B. instanța va respinge excepția, ca neîntemeiată, atunci când există o hotărâre anterioară definitivă și este întrunită tripla identitate de părți, obiect și cauză, dar se constată că hotărârea anterioară este vădit
- C. instanța va respinge excepția autorității de lucru judecat, atunci când este invocată cu privire la o hotărâre anterioară definitivă, prin care s-a respins, ca prescrisă, o cerere privind aceleași părți și având identitate de obiect și cauză.

Răspuns: A**23 Admiterea în principiu a cererii de intervenție voluntară principală:**

- A. determină prorogarea legală a competenței instanței, chiar dacă soluționarea cererii intervenientului în ipoteza în care ar fi fost promovată pe cale principală, era de competența materială sau teritorială exclusivă a altei instanțe;
- B. determină dobândirea calității de parte de către intervenient de la data formulării cererii de intervenție, indiferent de data pronunțării încheierii de admitere în principiu;
- C. nu obligă instanța la acordarea unui termen pentru depunerea întâmpinării.

Răspuns: A**24 Nedepunerea întâmpinării în termenul prevăzut de lege, atunci când aceasta este obligatorie:**

- A. echivalează, întotdeauna, cu recunoașterea pretențiilor deduse judecății prin cererea de chemare în judecată;
- B. atrage decăderea pârâtului din dreptul de a invoca excepția de necompetență teritorială relativă;
- C. atrage decăderea pârâtului din dreptul de a invoca excepția de necompetență materială a unei instanțe de alt grad.

Răspuns: B**25 În condițiile art. 41 alin. 1 Cod procedură civilă, este incompatibil:**

- A. judecătorul, care, după ce a soluționat un apel, prin care a dispus anularea cu trimitere a hotărârii spre rejudecare, este investit, în cel de-al doilea ciclu procesual, cu soluționarea apelului declarat împotriva hotărârii pronunțate în etapa rejudecării fondului;
- B. în rejudecarea în fond, judecătorul ce a făcut parte din completul de apel ce a dispus admiterea apelului, anularea în tot a sentinței atacate și reținerea procesului spre judecare de instanța de apel;
- C. judecătorul care, după ce la judecătorie, într-o cauză având ca obiect pretenții, a respins excepția prescripției dreptului la acțiune, promovat fiind la tribunal, este investit cu soluționarea apelului declarat atât împotriva sentinței pronunțate pe fondul cererii, cât și în privința soluției de respingere a excepției prescripției.

Răspuns: C

26 Referitor la termenul până la care reclamantul și pârâtul pot formula cererea de chemare în judecată a altor persoane, sub imperiul Codului de procedură civilă 1865, Curtea Constituțională a decis că:

- A. dispozițiile legale criticate sunt constituționale, întrucât ele nu instituie nicio discriminare între părți, stabilirea unui termen diferit fiind justificată de împrejurarea că pârâtul este în măsură să cunoască persoanele care ar putea pretinde aceleași drepturi ca și reclamantul încă de la primirea cererii de chemare în judecată, pe când reclamantul află, în majoritatea cazurilor, pe parcursul procesului despre existența acestor persoane;
- B. dispozițiile legale criticate sunt constituționale, ele exprimând voința legiuitorului ce are dreptul exclusiv de a reglementa procedura de judecată;
- C. dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, ele aducând atingere dreptului la un proces echitabil, prin discriminarea creată între părțile procesului, din cauza instituirii unor termene diferite până la care această cerere poate fi formulată.

Răspuns: A

27 Ascultarea ca martor a unei rude de gradul II cu una dintre părți, în alte procese decât cele referitoare la filiație, divorț și alte raporturi de familie, deși partea adversă celei care a propus proba s-a opus ascultării acesteia, reprezintă:

- A. cauză de nulitate absolută, virtuală;
- B. cauză de nulitate condiționată de existența unei vătămări, ce poate fi invocată în orice stare a judecății cauzei;
- C. cauză de nulitate la care partea interesată poate renunța expres sau tacit.

Răspuns: C

28 Cererea de repunere în termen:

- A. va fi admisă, dacă reclamantul solicită repunerea în termenul de declarare a apelului, în ipoteza în care hotărârea primei instanțe a fost comunicată acestei părți la o altă adresa decât cea indicată în fața primei instanțe;
- B. pentru declararea căii de atac, va fi respinsă, ca tardiv formulată, în ipoteza în care a fost formulată în termen de 20 de zile de la data încetării împiedicării, iar termenul instituit de lege pentru declararea căii de atac era de 30 de zile;
- C. formulată în fața primei instanțe, prin care pârâtul solicită repunerea în termenul de invocare a excepției de necompetență generală a instanțelor judecătorești va fi respinsă, ca lipsită de interes.

Răspuns: C

29 Lămurirea sau completarea raportului de expertiză:

- A. poate fi cerută doar de partea ce a solicitat încuviințarea probei cu expertiză și a achitat onorariul de expert;
- B. în ipoteza în care raportul a fost depus în termenul legal, poate fi cerută cel mai târziu la termenul de judecată ulterior celui la care raportul a fost depus, sub sancțiunea decăderii;
- C. se face de către un alt expert, instanța indicând în încheierea de încuviințare noul expert ce va face completările sau lămuririle necesare.

Răspuns: B

30 Atunci când cel chemat la interogatoriu recunoaște faptul pretins de partea ce a propus proba cu interogatoriu, însă adaugă un alt fapt, în legătură cu cel recunoscut și ulterior acestuia, care tinde să diminueze sau să anihileze efectele juridice ale faptului recunoscut, acesta face:

- A. o mărturisire calificată;
- B. o mărturisire complexă;
- C. o mărturisire simplă.

Răspuns: B

31 Se poate invoca în contestația în anulare:

- A. omisiunea instanței de apel de a analiza un motiv de apel, în situația în care hotărârea instanței de apel, potrivit legii, nu poate fi atacată cu recurs, iar apelul a fost respins, ca nefondat;
- B. omisiunea instanței de recurs de a invoca, din oficiu, un motiv de casare de ordine publică, recursul fiind respins, ca nefondat;
- C. neregularitatea constând în pronunțarea hotărârii din recurs de alți judecători decât aceia în fața cărora s-au pus concluzii în fond, recursul fiind respins, ca nefondat.

Răspuns: C

32 Cu referire la admisibilitatea recursului împotriva încheierii pronunțate de tribunal, prin care s-a respins cererea de repunere pe rol a unei cauze suspendate, Înalta Curte de Casație și Justiție a decis că:

- A. recursul este admisibil, indiferent dacă încheierea a fost pronunțată într-o cauză în care hotărârea ce urmează a se da asupra fondului este sau nu definitivă;
- B. în aplicarea principiului accesorium sequitur principale, încheierea poate fi supusă controlului judiciar numai în măsura în care legea prevede o cale de atac pentru hotărârea de fond;
- C. recursul este inadmisibil, atunci când încheierea a fost pronunțată într-o cauză în care hotărârea ce urmează a se da asupra fondului este definitivă, întrucât dispozițiile art. 414 alin.1 Cod de procedură civilă instituie o excepție în ceea ce privește regimul juridic al căii de atac, aceasta fiind de strictă interpretare.

Răspuns: A

33 În realizarea principiului aflării adevărului în procesul civil, judecătorul:

- A. poate pune în dezbaterea părților doar acele împrejurări de fapt care sunt menționate în cererea de chemare în judecată sau în întâmpinare, chiar dacă nu e complet lămurit de circumstanțele faptice ale cauzei;
- B. nu poate, în nicio situație, dispune introducerea în cauză a altor persoane, fără acordul părților, întrucât ar aduce atingere principiului disponibilității;
- C. poate dispune disjungerea chiar dacă toate părțile se împotrivesc acestei măsuri, dacă apreciază că măsura se impune pentru buna administrare a justiției și nu este prohibită prin dispoziții speciale.

Răspuns: C

34 Revizuirea, întemeiată pe dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 11 Cod de procedură civilă, este admisibilă:

- A. împotriva unei hotărâri definitive, pronunțate de instanța de recurs, chiar dacă nu evocă fondul;
- B. împotriva unei hotărâri definitive, pronunțate de instanța de recurs, numai dacă evocă fondul;
- C. împotriva unei hotărâri definitive pronunțate de instanța de apel, doar dacă, admitând apelul și anulând hotărârea atacată, instanța de apel a evocat fondul cauzei.

Răspuns: A

35 Are natura unei încheieri premergătoare cu caracter preparatoriu:

- A. încheierea prin care se admite în principiu cererea de chemare în garanție;
- B. încheierea prin care se încuviințează o probă în condițiile în care a existat poziția părții adverse la încuviințare;
- C. încheierea prin care instanța introduce, din oficiu, alte persoane în cauză.

Răspuns: B

36 Cererea în constatare:

- A. este admisibilă, atunci când reclamantul solicită să se constate că un înscris a dispărut în anumite împrejurări;
- B. poate fi înlocuită cu o cerere în realizare, fiind suficientă declarația verbală a titularului cererii, consemnată în încheierea de ședință;
- C. este supusă, în toate cazurile, unei taxe judiciare de timbru fixe.

Răspuns: B

37 În cazul declinărilor succesive de competență între mai multe instanțe, nu există conflict negativ de competență dacă:

- A. instanța A își declină competența în favoarea instanței B, iar instanța B își declină competența în favoarea instanței C;
- B. instanța A își declină competența în favoarea instanței B, instanța B își declină competența în favoarea instanței C, iar instanța C, la rândul său, își declină competența în favoarea instanței A;
- C. instanța A își declină competența în favoarea instanței B, instanța B își declină competența în favoarea instanței C, iar instanța C, la rândul său, își declină competența în favoarea instanței B.

Răspuns: A

38 Este admisibilă cererea de recuzare:

- A. prin care se invocă alte motive, diferite de cele înscrise în art. 41 și art. 42 Cod procedură civilă;
- B. formulată împotriva tuturor judecătorilor din cadrul unei instanțe;
- C. formulată de parte împotriva judecătorului care a declarat că se abține.

Răspuns: C

39 În cazul în care cererea de apel nu este semnată de către apelant:

- A. neregularitatea poate fi acoperită în tot cursul judecării în fața instanței de apel, numai cu acordul expres al intimatului;
- B. neregularitatea poate fi acoperită în tot cursul judecării în fața instanței de apel, fără a fi necesar acordul expres al intimatului;
- C. neregularitatea poate fi acoperită, după închiderea dezbaterilor, în fața instanței de apel.

Răspuns: B**40 Curtea de apel judecă:**

- A. apelul împotriva încheierii de respingere, ca inadmisibilă, a cererii de intervenție principală, dacă încheierea a fost dată în primă instanță de judecătore;
- B. apelul împotriva încheierii de respingere, ca inadmisibilă, a cererii de intervenție principală, dacă încheierea a fost dată în primă instanță de tribunal;
- C. recursul împotriva încheierii de suspendare a judecării pronunțate de judecătore.

Răspuns: B

41 Conform jurisprudenței Curții europene a drepturilor omului

- A. nu revine Curții europene sarcina de a se substitui instanțelor interne; obligația de a interpreta legislația internă, în special cu privire la normele de natură procedurală, precum și la termene, le revine în special instanțelor interne;
- B. lipsa unui examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța, nu determină din partea instanțelor naționale o încălcare a art. 6;
- C. prin obligația impusă art. 6 paragraful 1, instanțele naționale trebuie să motiveze în mod detaliat fiecare argument al deciziilor luate.

Răspuns: A**42 Conform jurisprudenței Curții europene a drepturilor omului**

- A. Dacă o hotărâre este luată de o autoritate administrativă cu privire la contestații legate de drepturi și obligații cu caracter civil care nu îndeplinește, ea însăși, condițiile stabilite la art. 6 din Convenție, este necesar ca hotărârea respectivă să fie supusă unei verificări ulterioare de către un "organ judecătoresc" cu competență deplină care oferă garanțiile prevăzute de această dispoziție;
- B. Convenția impune statelor să supună litigiile asupra drepturilor și obligațiilor cu caracter civil unei proceduri în fața organismelor administrative sau profesionale care să respecte integral, în toate etapele, cerințele articolului 6;
- C. Respingerea, ca inadmisibilă, a unei acțiuni civile, nu respectă, în nicio situație, dreptul de acces la justiție.

Răspuns: A**43 Conform jurisprudenței Curții europene a drepturilor omului**

- A. existența mai multor opinii divergente ale experților pe marginea unui subiect reprezintă un motiv suficient pentru a fi adusă atingere principiului securității raporturilor juridice;
- B. derularea simultan și în paralel a două proceduri independente având ca obiect aceleași fapte, soluționate prin hotărâri definitive contradictorii poate aduce atingere principiului securității juridice, în absența unui motiv valabil;
- C. interpretarea diferită a fiabilității și validității aceleiași probe decisive pentru stabilirea faptelor de către instanțele interne în două proceduri diferite nu ridică nicio problemă cu privire la echitatea procedurii.

Răspuns: B**44 Conform jurisprudenței Curții europene a drepturilor omului, pentru respectarea articolului 1 din protocolul nr. 1**

- A. Ingerința trebuie să fie legală, să aibă un scop legitim și trebuie să păstreze un just echilibru între interesele generale ale comunității și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale individului;
- B. În cazul obligațiilor pozitive, trebuie să existe o justificare legitimă pentru lipsa de acțiune a statului, fără a mai fi necesară îndeplinirea altei condiții;
- C. Este necesară doar verificarea împrejurării dacă, datorită acțiunii statului, persoana în cauză a suferit o sarcină disproporționată și excesivă, nemaifiind necesară verificarea altor condiții.

Răspuns: A**45 Conform jurisprudenței Curții europene a drepturilor omului,:**

- A. în exercitarea funcțiilor sale de supraveghere, Curtea trebuie să verifice dacă autoritățile naționale au realizat un just echilibru între protejarea libertății de exprimare, protejată de art. 10 din Convenție și dreptul persoanei atacate la protecția reputației sale, drept protejat de art. 8 din Convenție;
- B. Curtea statuează cu caracter nedefinitiv dacă o restrângere poate fi sau nu reconciliată cu libertatea de exprimare protejată de art.10;
- C. în exercitarea funcției sale de supraveghere, Curtea înlocuiește instanțele interne competente și examinează deciziile acestora, putând să le modifice.

Răspuns: A

46 Potrivit jurisprudenței CJUE, prin noțiunea de „copil al unui lucrător frontalier” care poate beneficia indirect de avantajele sociale vizate de art. 7 alin. 2 din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii:

- A. trebuie să se înțeleagă numai copilul care are o legătură de filiație cu acest lucrător;
- B. trebuie să se înțeleagă nu numai copilul care are o legătură de filiație cu acest lucrător, ci și copilul soțului sau al partenerului înregistrat al lucrătorului menționat, atunci când acesta din urmă nu contribuie la întreținerea copilului respectiv;
- C. trebuie să se înțeleagă nu numai copilul care are o legătură de filiație cu acest lucrător, ci și copilul soțului sau al partenerului înregistrat al lucrătorului menționat, atunci când acesta din urmă contribuie la întreținerea copilului respectiv.

Răspuns: C

47 Potrivit jurisprudenței CJUE, noțiunea de „situație specială dezavantajoasă”, în sensul art. 2 alin. 2 lit. b) din Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică:

- A. desemnează situația de inegalitate deosebit de nefavorabilă, vădită și gravă;
- B. nu desemnează situația de inegalitate deosebit de nefavorabilă, vădită și gravă, ci înseamnă că în special persoanele de o anumită rasă sau origine etnică sunt cele care sunt dezavantajate, ca urmare a dispoziției, a criteriului sau a practicii în discuție;
- C. nu desemnează situația de inegalitate deosebit de nefavorabilă, vădită și gravă, ci înseamnă că în special persoanele de o anumită rasă sau origine etnică sunt cele care sunt avantajate, ca urmare a dispoziției, a criteriului sau a practicii în discuție.

Răspuns: B

48 Potrivit jurisprudenței CJUE, principiul cooperării loiale trebuie interpretat în sensul că:

- A. se opune ca un stat membru să adopte dispoziții care supun rambursarea unui impozit care a fost declarat contrar dreptului Uniunii printr-o hotărâre a Curții sau a cărei incompatibilitate cu acest drept rezultă dintr-o astfel de hotărâre unor condiții care privesc în mod specific acest impozit și care sunt mai puțin favorabile decât cele care s-ar fi aplicat, în lipsa lor, unei asemenea rambursări, respectarea acestui principiu trebuind să fie verificată în speță de instanța de trimitere;
- B. nu se opune ca un stat membru să adopte dispoziții care supun rambursarea unui impozit care a fost declarat contrar dreptului Uniunii printr-o hotărâre a Curții sau a cărei incompatibilitate cu acest drept rezultă dintr-o astfel de hotărâre unor condiții care privesc în mod specific acest impozit și care sunt mai puțin favorabile decât cele care s-ar fi aplicat, în lipsa lor, unei asemenea rambursări;
- C. se opune ca un stat membru să adopte dispoziții care supun rambursarea unui impozit care a fost declarat contrar dreptului Uniunii printr-o hotărâre a Curții sau a cărei incompatibilitate cu acest drept rezultă dintr-o astfel de hotărâre unor condiții care privesc în mod specific acest impozit și care sunt mai puțin favorabile decât cele care s-ar fi aplicat, în lipsa lor, unei asemenea rambursări, respectarea acestui principiu neputând fi verificată în speță de instanța de trimitere.

Răspuns: A

49 Potrivit jurisprudenței CJUE, o instanță națională ale cărei decizii nu sunt supuse unei căi de atac în dreptul intern trebuie, atunci când se pune o problemă de drept al Uniunii în cauza dedusă judecății sale:

- A. să își îndeplinească obligația de sesizare, care are caracter absolut;
- B. să își îndeplinească obligația de sesizare, cu excepția cazului în care constată că problema invocată nu este pertinentă sau că dispoziția de drept al Uniunii în cauză a făcut deja obiectul unei interpretări din partea Curții sau că aplicarea corectă a dreptului Uniunii se impune cu o asemenea evidență încât nu mai lasă loc niciunei îndoieli rezonabile;
- C. să își îndeplinească obligația de sesizare, cu excepția cazului în care constată că problema invocată nu este pertinentă și că dispoziția de drept al Uniunii în cauză a făcut deja obiectul unei interpretări din partea Curții și că aplicarea corectă a dreptului Uniunii se impune cu o asemenea evidență încât nu mai lasă loc niciunei îndoieli rezonabile.

Răspuns: B

50 Potrivit jurisprudenței CJUE, art. 6 alin. 1 din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că:

- A. se opune unei reglementări a unui stat membru care permite instanței naționale, atunci când constată nulitatea unei clauze abuzive cuprinse într-un contract încheiat între un vânzător sau un furnizor și un consumator, să completeze respectivul contract, modificând conținutul acestei clauze;
- B. nu se opune unei reglementări a unui stat membru care permite instanței naționale, atunci când constată nulitatea unei clauze abuzive cuprinse într-un contract încheiat între un vânzător sau un furnizor și un consumator, să completeze respectivul contract, modificând conținutul acestei clauze;
- C. nu se opune unei reglementări a unui stat membru care permite instanței naționale, atunci când constată nulitatea unei clauze abuzive cuprinse într-un contract încheiat între un vânzător sau un furnizor și un consumator, să completeze respectivul contract, modificând conținutul acestei clauze, dacă vânzătorul sau furnizorul își manifestă acordul în acest sens.

Răspuns: A